

**STOCKHOLM INTERNATIONAL
PEACE RESEARCH INSTITUTE**

Press release
Embargoed until 15 June 2020, 00.01 AM CET

Contact: Alexandra Manolache
Communications Officer

Mobile: +46 76 628 61 33

Email: alexandra.manolache@sipri.org

CONTINUA LA MODERNITZACIÓ DE LES ARMES NUCLEARS PERÒ LES PERSPECTIVES PER AL SEU CONTROL SÓN DESOLADORES — NOU ANUARI DEL SIPRI—

(Estocolm, 15 de juny de 2020) L'Stockholm International Peace Research Institute (SIPRI) llança avui el seu anuari *SIPRI Yearbook 2020*, que avalua la situació actual en matèria d'armaments, desarmament i seguretat internacional. Una dada clau és que, malgrat la disminució general en el nombre d'ogives nuclears el 2019, tots els països amb aquest armament segueixen modernitzant els seus arsenals.

Continua la reducció de les ogives nuclears malgrat les tensions creixents

Es calcula que, a l'inici del 2020, els nou països amb armament nuclear —els Estats Units, Rússia, el Regne Unit, França, la Xina, l'Índia, el Pakistan, Israel i la República Democràtica Popular de Corea (Corea del Nord)— tenien conjuntament unes **13.400** armes nuclears. Aquesta xifra representa una disminució respecte de les 13.865 que el SIPRI va calcular que tenien al començament del 2019 (veure la taula més avall). Al voltant de 3.720 d'aquestes armes estan desplegadas en forces operatives i gairebé 1.800 estan en un estat d'alerta operativa elevat.

La disminució de la quantitat general d'armes nuclears el 2019 es va deure principalment al desmantellament d'armes retirades per part de **Rússia** i els **EUA** —que junts encara comptabilitzen més del 90% del total d'armes nuclears del món. Les reduccions de les forces nuclears estratègiques d'aquests dos països, estipulades pel Tractat sobre Mesures per a la Ulterior Reducció i Limitació de les Armes Estratègiques Ofensives (Nou START) del 2010, es van completar el 2018 i, el 2019, les forces russes i estatunidenques es van mantenir per sota dels límits especificats pel tractat.

El Nou START expirarà el febrer del 2021, a no ser que els dos països acordin prolongar-lo. No obstant, el 2019, les converses per ampliar el tractat o per negociar-ne un de nou no van avançar gens. Això es va deure, en part, a la insistència per part de l'administració estatunidenca en que la **Xina** se sumés a totes les converses futures sobre la reducció de les armes nuclears —una proposta que la Xina ha rebutjat categòricament.

‘El punt mort en què es troba el Nou START i el fracàs, el 2019, del Tractat sobre l'Eliminació de Míssils de Curt i Mitjà Abast (Tractat INF) establert el 1987 entre l'antiga Unió Soviètica i els EUA, apunta que l'era dels acords bilaterals sobre control d'armes nuclears entre Rússia i els EUA podria estar arribant a la seva fi’, afirma Shannon Kile, director del Programa de Desarmament Nuclear, Control d'Armes i No-prolifерació del SIPRI. ‘La pèrdua de canals de comunicació cabdals entre Rússia i els EUA, destinats a promoure la transparència i a prevenir equívocs sobre les respectives postures i capacitats de les seves forces nuclears, podrien conduir a una nova cursa d'armament nuclear.’

La pròxima generació de sistemes d'armes nuclears, en desenvolupament

Tant **Rússia** com els **EUA** tenen en marxa programes amplis i cars per reemplaçar i modernitzar les seves ogives nuclears, els míssils, els sistemes de llançament aeris i les instal·lacions de producció d'aquestes armes. Ambdós països també han atribuït a les armes nuclears rols nou o més amplis en els seus plans i doctrines militars, fet que marca un canvi significatiu en la tendència de la post-guerra freda d'avançar cap a la gradual marginació de les armes nuclears.

**STOCKHOLM INTERNATIONAL
PEACE RESEARCH INSTITUTE**

Press release
Embargoed until 15 June 2020, 00.01 AM CET

Contact: Alexandra Manolache
Communications Officer

Mobile: +46 76 628 61 33

Email: alexandra.manolache@sipri.org

Els arsenals nuclears dels altres països amb aquest armament són considerablement menors però tots ells estan o bé desenvolupant o bé desplegant nous sistemes armamentístics, o han anunciat la seva intenció de fer-ho. La **Xina** està immersa en una important modernització del seu arsenal nuclear. Està desenvolupant per primera vegada una anomenada tríada nuclear, que consisteix en nous míssils terrestres i marítims, i aeronaus amb capacitat nuclear. Per la seva banda, l'**Índia** i el **Pakistan** estan incrementant poc a poc la mida i la diversitat de les seves forces nuclears, mentre que **Corea del Nord** continua prioritant el programa militar nuclear com a element central de la seva estratègia de seguretat nacional. Tot i que el 2019 Corea del Nord es va adherir a la seva autodeclarada moratòria sobre les proves d'armament nuclear i míssils balístics de llarg abast, durant l'any va dur a terme nombroses proves de vol de míssils de curt abast, inclosos diversos nous tipus de sistema.

Manca de transparència en la informació sobre la capacitat de les armes nuclears

La disponibilitat d'informació fiable sobre l'estat dels arsenals nuclears i la capacitat dels països que tenen aquest armament varia considerablement. 'Els EUA han divulgat informació important sobre les seves reserves i capacitat nuclear però el 2019 l'administració estatunidenca va posar fi a la pràctica de fer públic el volum de les seves existències,' afirma Hans M. Kristensen, membre associat del Programa de Desarmament Nuclear, Control d'Armes i No-prolifерació del SIPRI i director del Projecte d'Informació Nuclear a la Federació de Científics Americans (FAS). El Regne Unit i França també fan pública alguna informació. Rússia no difon un desglossament detallat de les seves forces comptabilitzades en el Nou START, malgrat que comparteix aquesta informació amb els EUA.

Els governs de l'Índia i del Pakistan declaren alguna de les seves proves amb míssils però faciliten poca informació sobre l'estat o la mida dels seus arsenals. Corea del Nord ha reconegut que ha dut a terme proves amb armes nuclears i míssils però no aporta informació sobre la seva capacitat nuclear. Israel manté una arrelada política de no informar sobre el seu arsenal nuclear.

Forces nuclears mundials, gener 2020

País	Ogives desplegades*	Altres ogives **	Total 2020	Total 2019
EUA	1 750	4 050	5 800	6 185
Rússia	1 570	4 805	6 375	6 500
Regne Unit***	120	95	215	200
França	280	10	290	300
Xina		320	320	290
Índia		150	150	130–140
Pakistan		160	160	150–160
Israel		90	90	80–90
Corea del Nord	..	[30–40]	[30–40]	[20–30]
Total	3 720	9 680	13 400	13 865

Font: SIPRI Yearbook 2020

* 'Ogives desplegades' fa referència a ogives situades en míssils o ubicades en bases amb forces operatives. ** 'Altres ogives' fa referència a ogives emmagatzemades o reservades i a ogives retirades esperant el desmantellament. *** El govern britànic ha declarat que el procés per reduir l'estoc de 180 ogives, està en marxa. Tot i que algunes fonts apunten que l'estoc es manté en 215 ogives, és possible que, amb aquest procés, l'estoc ja s'hagi reduït.

Notes: El SIPRI revisa cada any les seves dades sobre les forces nuclears mundials en base a la nova informació i a les actualitzacions de revisions anteriors. Les xifres totals inclouen l'estimació més alta quan es dona una gamma. Les xifres de Corea del Nord són incertes i no s'han inclòs en les xifres totals. Totes les estimacions són aproximades.

**STOCKHOLM INTERNATIONAL
PEACE RESEARCH INSTITUTE**

Press release
Embargoed until 15 June 2020, 00.01 AM CET

Contact: Alexandra Manolache
Communications Officer
Mobile: +46 76 628 61 33
Email: alexandra.manolache@sipri.org

Un any d'inestabilitat internacional creixent

La 51a edició de l'anuari del SIPRI revela un deteriorament continuat de les condicions per a l'estabilitat internacional. Aquesta tendència queda reflectida en, entre d'altres aspectes, el desencadenament de la crisi en el control de les armes nuclears que el 2019 va patir més revessos. 'En aquesta època de tensions geopolítiques cada vegada més grans, la manca de mesures adequades per supervisar els arsenals nuclears i prevenir la proliferació de materials i armes nuclears és una tendència especialment preocupant,' afegeix Kile.

A més de la cobertura detallada de les qüestions sobre el control de les armes nuclears i la no-prolifерació, la darrera edició del *SIPRI Yearbook* també inclou informació sobre l'evolució en el control de les armes convencionals el 2019; resums regionals de conflictes armats i gestió de conflictes; dades detallades i els debats sobre despesa militar, transferències internacionals d'armes i producció d'armes; i una cobertura integral dels esforços per combatre les amenaces química i biològica a la seguretat.

Per a editors

El SIPRI Yearbook és un compendi d'informació i anàlisis innovadores sobre l'evolució en armaments, desarmament i seguretat internacional. Quatre de les principals dades del SIPRI Yearbook 2020 s'han llançat prèviament el 2019–20: les principals 100 empreses productores d'armes (desembre 2019), transferències internacionals d'armes (març 2020), despesa militar mundial (abril 2020) i tendències en les operacions de pau multilaterals (maig 2020). Els llançaments previs es poden trobar a: www.sipri.org/media/pressreleases. El SIPRI Yearbook el publica Oxford University Press. Més informació a: www.sipriyearbook.org.

For information and interview requests contact Alexandra Manolache (alexandra.manolache@sipri.org, +46 76 628 61 33) or Stephanie Blenckner (blenckner@sipri.org, +46 8 655 97 47).

STOCKHOLM INTERNATIONAL PEACE RESEARCH INSTITUTE

SIPRI is an independent international institute dedicated to research into conflict, armaments, arms control and disarmament. Established in 1966, SIPRI provides data, analysis and recommendations, based on open sources, to policymakers, researchers, media and the interested public.

www.sipri.org